

V zajetí geniality

Pohádku ani večerní nokturno, obojí v režii Víti Marčíka, nehodlám dlouze popisovat. Víťu milujeme, a je jedno, jestli se bavíme o dětském divadle nebo o tom pro dospělé – chodíme totiž kamkoliv, kde se tenhle Bohem milovaný člověk objeví a pokradmu nabíjíme baterky do zásoby, do deštivých dnů. Těch se u nás naštěstí příliš bát nemusíte. A když už, tak tady prší jenom pro štěstí a déšť je pak často korunován famózní duhou. Musíte si na ni jen trpělivě počkat, třeba jako na večerní koncert. Jirka Holoubek a Verča Součková z již neexistujícího Spirituál kvintetu dávali tušit, že nastupující Spirituál kvartet odehraje slušný koncert. Upřímně, tím, co společně s novými kolegy – multiinstrumentalistou Zbyňkem Burešem a kytaristou a výtečným zpěvákem Honzou Jandou včera na zámku předvedli, přítomnému publiku naprosto vyrazili dech. Tohle nebylo pouze důstojné navázání na předchozí angažmá. Byli jsme svědky zrodu nového hudebního tělesa na špičkové úrovni, kterých je v naší malé české více jako šafránu. Vtípek Jirky Holoubka o tom, že pro Hradišťan může být čest, že po kvartetu může vystupovat, tak po ovacích ve stoje téměř ztratil svoji pointu. Naštěstí jsou členové obou kapel dobrými přáteli, takže namísto jakékoliv nevráživosti Jura Pavlica s úsměvem kynul k zaslouženému

přídavku. Jsem strašně ráda, že jsme směli právě tyhle muzikanty na Prázdňinách v Telči vidět vystupovat společně. Atmosféra, kterou vytvořili, byla totiž neopakovatelná. Při poslechu Hradišťanu jsem si následně uvědomila, jak velkou pokoru a obdiv právě k těmto umělcům cítím. Kapela, která neustále posouvá svoje hranice, jakkoliv si člověk říká, že už to, s ohledem na jejich profesionalitu, není možné. Nesmírně milé, inteligentní vystupování a duchovní rozměr, povznášející konečný zážitek na úplně jinou úroveň, než na kterou jsme běžně zvyklí. V závěru koncertu Jura Pavlica poděkoval Medvědovi a přizval ho ke společné písničce, což jsem mu ze srdce přála. Má takový zvyk – vždycky nám děkuje za to, že jsme přišli. Ale je to naopak. Já děkuju Tobě, za nás za všechny. Sova

DNEŠ Vít Marčík - Bajaja

Tak dnes do třetice, co říkáte? Princ Jaroslav, známý pod jménem Bajaja, vyjel do světa doprovázen svým věrným koníčkem Šemíčkem poprvé v září roku 1995. Na své cestě za poznáním, že kdo miluje, má život věčný, projel celý svět a zabloudil na ne jeden tuzemský i zahraniční festival. Ověnil se cenami, plechové a kytarové asistentky zval na pódium jazykem českým i cizokrajným a dneska dorazil k nám. Tak si ho užijte, než zase odcvála dál

MAŠTALICH Nathanika

Folk-rocková kapela inspirovaná jazzem, popem a blues, objev Kocouří scény z předminulého ročníku. Její repertoár je složen z autorských textů Pavla Brennera a Martina Kápara. Za hlavními tématy se mnohdy skrývají sdělení, které prý pozornému posluchači mohou pomoci poodkrýt roušku zapomnění, kterou nám současná společnost nasazuje na oči. Chytlavé a neotřelé písničky, které si budete pobrukovat ještě cestou domů.

MAŠTALICH Dou NaBoso

Skupinka tří žen, které se potkaly v malebné hospůdce na Verandě v Toulouvcových Maštalích a strávily spolu několik krásných prozpívávaných nocí, se v průběhu času díky jejich vzájemné harmonii proměnily v oficiální kapelu. I přes jejich různorodé rozestavení na trase Pardubice–Lanškroun–Ostrava spolu na pódiu řadí již čtvrtým rokem.

MAŠTALICH Radim Zenkl a Jitka Čudlá

V mládí trampoval a mandolínu poznal u táborových ohňů. I díky tomu Radim Zenkl, jenž patří k předním hráčům na mandolínu a dal jméno nové technice Zenkl style, před revolucí toužil jít na Západ. Původně měl namířeno do Kanady, ale jelikož je hlavní bluegrassové hudební zázemí v USA, vydal se právě tam. V dubnu vystoupil v Kodani a v červenci na festivalu La Roche Bluegrass ve Francii.

Javory

Hana a Petr Ulrychovi působí na české hudební scéně už desítky let, přes 45 let s Javory a kulatých 10 let mají za sebou už i s bigbeatovými Javory beat. To, co zpívají a hrají, postupně vykrystalizovalo ve svébytný hudební žánr, který nazývají odborníci „moravskou worldmusic“. Ulrychovi byli prvními průkopníky tvůrčího navazování na moravský folklor. Jejich písně v sobě nesou prvky lidové písně i bigbeatu, se kterým začínali. Jsou v nich i ozvěny Petrovy filmové a divadelní hudební tvorby. Spolu s mnoha na-

danými muzikanty a především s mimořádným hlasem Hany Ulrychové předvádějí to nejlepší ze své originální hudební cesty.

Písňe v Telči

Mezi svými taky uvnitř sebe zažíváš to v létě každým rokem silou písni otevře se nebe na nádvoří kapka prolétné ti okem.

Synergie vibrací a tónů každého se nutí vracet na místa u historických domů kde ti vždycky bude dvacet.

Jak rozezná se nad hlavami zvon ten synchron lehcé zamrazí když dozní stejně jako o něm tón a věčnost ticha potlesk zarazí.

Ta píseň vytáhne ti z duše třísku znovu se vrátíš na výchozí bod abys našel v dlaní svoje zrno písku a rozšířoval písně tajný kód.

Miro Wilczek

Vzpomínka na Javory v Telči 2007

MAŠTALICH Ivan Hlas trio

Ivan Hlas je fenomén ve vytahaném tričku, mánička, která do každodennosti nenápadně pašuje lyriku. Život muzikanta odráží jeho hudba – a na Ivanově tvorbě je vidět, že člověk časem rock'n'roll rád proloží trochou zdravého lidského zamyšlení nad sebou samým a starou rozvrzanou kytaru doplní nástroji, které někdo v poslední dekádě alespoň jednou poctivě naladil. Díky tomu ve společnosti Ivanových textů vynikne procítěné cello Olina Nejezchleby i kytarová virtuozita Norbiho Kováce. Dnes večer si tedy užijeme od každého trochu – zavzpomínáme na svá šakalí léta a všechny hulahopující Aranky, abychom pak mohli zpoza stolu na zahrádce některého z legendárních pražských bufetů přemítat o každodenních poklidných radostech. A kdo ví, jak to nakonec dopadne – přijďte, ať zjistíte, jestli nás po koncertě čeká veselý večírek nebo nostalgické povídání u ohně...

Zítří se na horní části náměstí symbolicky 30 minut a 40 vteřin po čtvrté hodině slavnostně spustí vodotrysk na kašně se Silénem. Oslavíme tím 30. výročí zařazení města Telče do Seznamu Unesco a 40. ročník festivalu. Potkáme se tam!

DRBY

Matěj zažil na bráně svých pět minut slávy. Malý fanoušek se ho ptal, jestli je upír, když nosí pořád ten dlouhý plášť a jestli se můžou společně vyfotit. Taky Matějovi dnes kolem poledne volal Skřítek a na dotaz, kde se touhle dobou vyskytuje, Matěj ležerně zahlásí: „U Kozla, jako posledních jedenáct let“.

Lucka včera pozorovala na náměstí Šaliho, který láskyplně tokal se slečnou. Právý Šali ovšem v tu dobu byl na svém místě na baru, má tedy v Telči dvojníka. No uznejte, taková věc by se hodila více pořadatelům.

Vojta si vyplnil další políčka z modrého festivalového života, v noci deskovka Duna, ráno snídaně v Bistro Café Friends, dneska už mu chybí jen dobrý čin a radostný prožitek.

MAŠTALICH Vít Marčík - Sněhurka a sedm trpaslíků

MAŠTALICH Pražce a Wild West

MAŠTALICH Cimbal Classic Bratři Ebenové

MAŠTALICH Rajtaraj

ZÍTRA

4. SRPNA

ČTVRTEK